

Moje Koło Origami

"Origami to czarodziejski świat, w którym każdy odkryje dla siebie radość tworzenia."

Zulal Aytüre-Sheele

Origami powstało w VI w.n.e. w Chinach, mimo to nie Chiny lecz Japonia jest uznawana za kolebkę sztuki składania papieru. W Japonii origami pojawiło się już w VII w. za sprawą mnichów, którzy wraz z umiejętnością produkcji papieru zaszczepili u Japończyków zamiłowanie do jego składania.

Początkowo sztuka ta była związana z kultem i grzebaniem zmarłych. Chińczycy mieli w zwyczaju obdarowywać zmarłych przedmiotami przypominającymi im życie ziemskie. Przedmioty takie imitowane były papierowymi składankami.

Tradycja składania papieru była początkowo przekazywana drogą ustną z pokolenia na pokolenie. Najstarsze dokumenty o origami pochodzą z przełomu XVII/XVIII w.

Origami cenione jest również w kulturze europejskiej. Najpierw pojawiło się w Hiszpanii. Później bardzo szybko rozprzestrzeniło się również na inne kraje. Do jednego z wczesnych eksperymentatorów europejskiego origami zalicza się samego Leonardo da Vinci.

W XIX i XX w. dostrzeżono origami jako środek wspomagający wszechstronny rozwój dziecka. Zaczęto wprowadzać więc zajęcia z origami w system edukacji.

XX wiek przyniósł również stabilizację w sprawie **reguł origami**. Ustalono, że punktem wyjścia będzie kwadratowa kartka papieru. Dopuszczalne jest jednak używanie innych kształtów, np. trójkątów, kół i kwadratów. Papier powinien być dość sztywny i wytrzymały. W czasie składania nie można używać kleju, nożyczek ani dodatkowo ozdabiać figurek poprzez malowanie. Zagięcia należy wykonywać bardzo dokładnie, dodatkowo należy przeciągnąć paznokciem. Model wykonujemy na twardym podłożu. Bardzo ważne jest zachowanie proporcji i idealnej zgodności w symetrycznych zgięciach.

Zalety origami zostały szybko dostrzeżone przez pedagogów.

Sztuka ta pozytywnie wpływa na osobowość małego człowieka, uczy logicznego myślenia, systematyczności, dokładności i precyzji manualnej, rozwija jego fantazję i wyobraźnię przestrzenną, zdolności twórcze, przyczynia się też do pogłębiania relacji międzyludzkich. Zajęcia z wykorzystaniem sztuki origami rozwijają myślenie twórcze, konstrukcyjne, ułatwiają zapamiętywanie, uczą prostoty, estetyki, dokładności i dyscypliny. Wyrabiają pracowitość, doskonale ćwiczą pamięć, sprzyjają koncentracji, wzmacniają umiejętność skupienia się i zachowania ciszy. Wpływają na wzbogacanie wrażliwości dzieci na otaczający świat, wzbudza naturalną chęć poznania przyrody i otaczającego świata.

Origami wymaga od dziecka precyzji składania, wymaga wielkiej koncentracji - poszczególne czynności muszą być wykonane ściśle według określonej kolejności. Jest tu więc miejsce na naukę logicznego myślenia. Posiada ona szeroki walor uspokajający, rozbudza zainteresowania oraz chęć przygody i nowych poszukiwań.

Składanie papieru rozwija pasję twórczą dzieci, daje pełne zadowolenie i poczucie samodzielności w odniesieniu do wykonywanej pracy. Origami jest jednocześnie zabawą i nauką kompozycji, wyczucia proporcji, przestrzeni na płaszczyźnie. Technika ta jest również metodą na szybki sukces i dowartościowanie.

Dzięki wykorzystaniu tej sztuki na zajęciach plastycznych wielu uczniów pozbywa się obaw związanych z podejmowaniem działań artystycznych, gdyż uprawianie tej sztuki nie wymaga specjalnych uzdolnień, wyrabiając jednocześnie coraz większą sprawność manualną, a efekt pracy wyzwala w dziecku chęć do nowej twórczości.

Na zajęciach uczniowie pomagają sobie wzajemnie w przygotowaniach, przezwyciężają niewiarę we własne siły. Zawsze rozpoczynają pracę od prostych złożów, przechodząc stopniowo do trudniejszych. Każde dziecko pracuje w indywidualnym tempie.

Origami wpływa również na ogólny rozwój psychoruchowy dziecka, kształcenie spostrzegawczości, orientacji w przestrzeni, koordynacji wzrokowo-ruchowej, logicznego myślenia i podzielności uwagi. Dla nauczyciela natomiast stanowi źródło informacji o poziomie sprawności manualnej dziecka.

Świadoma zalet tej techniki wykorzystywałam ją w pracy z dziećmi. Zaczęłam pracować po lekcjach w „Kole Origami” z uczniami klas I – III. Zainteresowanie było duże. Uczniowie bardzo chętnie składali różne modele. Uświadomili sobie, że origami nadaje życie zwykłej kartce papieru. Naukę składania rozpoczynaliśmy od kompozycji z kół na płaszczyźnie. W następnym etapie powstawały prace z kwadratów. Wykonując kompozycje dzieci początkowo tworzyły je odtwórczo na podstawie moich prac. Z czasem jednak stawały się autorami własnych kompozycji o oryginalnych rozwiązaniach plastycznych. Dzieci z dumą prezentowały swe prace na korytarzu szkolnym, które stały się jego ozdobą. Wystawy te dostarczały młodym twórcom wielu radosnych przeżyć, satysfakcji ze zrealizowanych planów, a także zachęcały ich do dalszego eksperymentowania oraz szukania nowych form i rozwiązań.

Opracowała: mgr Małgorzata Salej